

течение-то на трето-то столѣтіе едно число христіански общества бѣхъ насадены по оныя страны.

Сѫще тѣй доказва на нась сказаніе-то заради Тивскій легеонъ, кого-то царь-Максиміанъ въ 286 год. погуби защо-то не рачихъ да жъртвувать на Идолы-тѣ; ако тѣзи извѣстія и да не сѫ въ всичко напълно точни, явно ся види отъ тѣхъ че между Римско-то войническо число на Христіани-тѣ въ онова врѣме бѣше вѣчъ значително.

Хелвеція (Швейцарія) вече отъ 60. години прѣди Христа ся намираше подъ Рымско-то владѣніе. Въ цѣлѣ земї бѣхъ съградени Рымски крѣпости и Рымски градове основаны, между кои-то Авеннесъ и Вендишъ бѣхъ първи. Тѣзи населенія ся глѣдать като проводы, прѣзъ кои-то животворна-та вода на Евангеліе-то съ врѣме протече къмъ гористж-тѣ странж отъ кое-то естественна вода ся изливаше въ Сѣверны-тѣ и южны морета. Но онова кое-то ся казва за насажданіе-то на първи-тѣ Христіански общества въ тойзи вѣкъ, и за вѣстители-тѣ къмъ язычици-тѣ — *Беатусъ, Викторъ, Пресусъ, Феликсъ и Редилла* ся губи въ мракъ на прѣданіе-то. И само отъ врѣме на Константина изгрѣва съ свѣтлинж-тѣ на Евангеліе-то, и свѣтлинж-тѣ на исторії-тѣ за таѧ земї.

Въ единъ земї като вѣтха-та *Германія*, вѣтрѣшность-та на коij-то бѣше покрыта съ гѣсты лѣсове, и населена отъ дивы войнственны племена, трѣбваше образованіе-то и Христіанство-то